

РЕШЕНИЕ

№ 10419

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2701** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Сдружение „Регионален природозащитен център – На ти с природата“ срещу мълчалив отказ на директора на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ) за предоставяне на обществена информация по заявление с вх.№ 2217/30.01.2024 г.

Жалбоподателят твърди, че след като не получил отговор на подаденото заявление за достъп до обществена информация в законоустановения 14-дневен срок, с уведомление с № Ю-125/15.02.2024 г. на изпълнителния директор на БАБХ бил информиран, че поради големия обем на исканата информация срокът за предоставянето ѝ се удължава с 10 дни. Въпреки това на 23.02.2024 г. отговор не последвал. По тези съображения оспорва мълчалив отказ и твърди неговата незаконосъобразност.

Ответникът – изпълнителният директор на БАБХ в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител юрк.П. оспорва жалбата като недопустима поради липса на правен интерес, доколкото търсената информация била публикувана на сайта на БАБХ на законово основание. Алтернативно счита жалбата за неоснователна. Моли съда да я остави без разглеждане, респективно да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения преклузивен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Жалбоподателят Сдружение „Регионален природозащитен център – На ти с природата“ е подало до изпълнителния директор на БАБХ две заявления за достъп до обществена информация: едното с изх. № ЗДОИ-1-1/26.01.2024г., другото с изх. № ЗДОИ-2-1/26.01.2024 г. Второто заявление – предмет на настоящото производство - е получило вх. № 2217/30.01.2024 г. по описа на БАБХ. С него е поискано представянето на: 1. извлечения от регистъра по чл.33 от Закона за ветеринарната дейност (З.), отразяващи вписаните промени за практикуващите във ветеринарна клиника „В.“ на Столичното Общинско предприятие „Екоравновесие“, заедно с информация за датата, на която са вписани съответните промени за периода от 01.01.2023г. до 25.01.2024г. и 2. копия от първичните документи, даващи основание за актуализациите по предходната точка.

С писмо с изх. № Ю-125/15.02.2024г. заявителят е уведомен, че по заявление с изх. № ЗДОИ-2-1 поради големия обем информация, е необходимо допълнително време и срокът следва да бъде удължен с 10 дни, считано от 13.02.2024 г. Със същото писмо заявителят е уведомен, че заявление с изх. № ЗДОИ-1-1/26.01.2024 г. ще бъде препратено по компетентност на ОДБХ – С. град на основание чл.32, ал.1 от ЗДОИ. Видно от данните по преписката това заявление е разгледано и по него е издадено Решение № 5/27.02.2024г. от ОДБХ С. град, с което е предоставен пълен достъп до поисканата информация.

По заявление с изх. № ЗДОИ-2-1/26.01.2024 г. обаче произнасяне не е налице, което е станало и причина за подаване на жалба от Сдружение „Регионален природозащитен център – На ти с природата“ срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на БАБХ.

По преписката се намира писмо от директора на Дирекция „ЗИХОЖ“ на БАБХ до директора на Дирекция „Правна“ при ЦУ на БАБХ, изпратено във връзка с жалбата на Г. П. – председател на Сдружението. Според това писмо, на сайта на БАБХ се намира Национален регистър на ветеринарните лечебни заведения и ветеринарни лекари, работещи в тях, съгласно чл.33 от З., който е обществено достъпен. В колоната „Промени във вписаните обстоятелства“ били въведени допълнителни данни за съответното ветеринарномедицинско лечебно заведение (ВЛЗ) и регистрираните ветеринарни лекари (РВЛ). Информацията, съдържаща се в регистъра, се подавала от всяка областна дирекция по безопасност на храните, на територията на която се извършва ветеринарномедицинска дейност от всяко ВЛЗ и РВЛ в тях, след което същата се актуализирала от ЦУ на БАБХ на сайта на БАБХ. Това е и становището на ответника в настоящото производство, а именно, че същият не е дължал произнасяне, тъй като търсената информация била публикувана на сайта на органа по законово задължение, определено в чл.33 от ЗВМД, с оглед на което не бил формиран мълчалив отказ.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Според решение № 7/1996 г. по к.д. № 1 от 1996 г. на Конституционния съд, правото

на всеки гражданин по чл.41, ал.1 от Конституцията да търси и получава информация „е гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят“. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби досежно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задължения субект по чл.3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл.28, ал.2 - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл.38 и чл.39 - въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Както предвижда чл.3, ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България. От това следва, че всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него.

В случая поисканата информация попада в хипотезата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, в която законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Съгласно чл.33 от ЗВМД, В Централното управление на БАБХ се поддържа публичен национален електронен регистър, който съдържа данните от регистрите на ОДБХ по чл.32. Според чл.32, ал.2 от същия закон, регистърът съдържа: 1. името и постоянния адрес на ветеринарните лекари, които осъществяват професията си във ветеринарномедицинското заведение, и уникалния регистрационен номер на всеки от тях; 2. адреса и вида на ветеринарномедицинското заведение; 3. номера и датата на издаване на удостоверение за регистрация на ветеринарномедицинското заведение; 4. уникалния регистрационен номер на ветеринарномедицинското заведение; 5. промените във вписаните обстоятелства; 6. датата на заличаване на регистрацията. Според ал.4 на същия законов текст, директорът на ОДБХ в 7-дневен срок от регистрацията на лицата по ал. 3 писмено уведомява председателя на съответния областен съвет на Б. за служебно вписване в регистъра на Б..

Това означава действително, че след като е налице задължение за органа да създаде и поддържа публичен електронен регистър, същият няма задължение да се произнася по заявления за предоставяне на публично обявената на сайта информация.

Служебна справка на съда на интернет страницата на БАБХ установява наличието на посочения от ответника Национален регистър на ветеринарните лечебни заведения и ветеринарни лекари работещи в тях, съгласно чл. 33 от З.. В този регистър се съдържат данни за практикуващите ветеринарни лекари в отделните ветеринарни клиники, сред които и за практикуващите лекари в клиника „В.“ на Столичното Общинско предприятие „Екоравновесие“, каквато информация е поискана от

заявителя. В същото време обаче регистърът е с последна актуализация от 05.06.2024 г. като не е видима информацията за вписани промени в обстоятелствата за по-стар период, а именно зададения в заявлението период от 01.01.2023г. до 25.01.2024г. В регистъра липсва информация и по т.2 от заявлението, с която са поискани копия от първичните документи, даващи основание за актуализациите по предходната точка.

От така направената справка и сравнение между заявената и намиращата се на официалния сайт на БАБХ информация не може да се направи изводът, твърдян от ответника, че е налице бърз и лесен достъп до търсената информация, поради което непроизнасянето не означавало формирането на мълчалив отказ, доколкото органът нямам задължението да се произнесе с изричен акт.

От друга страна с писмо с изх. № Ю-125/15.02.2024г. заявителят е уведомен, че поради големия обем информация, поискана със заявление с изх. № ЗДОИ-2-1 е необходимо допълнително време и срокът за произнасяне е удължен с 10 дни. След като е удължил срока, а впоследствие е решил, че не следва да се произнася по отправеното до него заявление, задълженият субект е трябвало поне да посочи на заявителя къде може да бъде намерена търсената от него информация.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна, поради което оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган – за произнасяне по заявление с изх. № ЗДОИ-2-1/26.01.2024 г..

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на Българската агенция по безопасност на храните за предоставяне на обществена информация по заявление с вх.№ 2217/30.01.2024 г., подадено от Сдружение „Регионален природозащитен център – На ти с природата“.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Българската агенция по безопасност на храните за ново произнасяне при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Съдия: